

Одљубикаво прасе

БЕОГРАД, СУБОТА, 10 ЈАНУАР 1942

БР. 6 — ГОД. П.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Уредништво и Администрација,
Београд, Јакшићева 4-а/II

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплату прима Ген. агентура за
продају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 20.— дин.,
полугодишње 40.—, годишње 80
динара.

ОРДИНАЦИЈА ДОКТОРА НИПОНА РАДИ ПУНОМ ПАРОМ

Вести

из иностранства

Њујорк Тајмс: Наше трупе на Филипинима извеле су један савршен војнички маневар „а ла Денкерк“, напустивши Манилу. Јапанци су се преварили страховито у рачуну. Ми, ако нисмо јачи бар смо бржи, нарочито кад бежимо.

Асошијетед Прес: Са званичне стране се дознаје да су јапански успеси на Филипинима аранжирани од стране Америке као да се бродови намерно шаљу у ватру јапанских топова како би ови што више муниције потрошили.

ТАСС: Јавља да ће друг Стаљин за десет година на небу одржати пропагандни говор по угледу на Рузвелта и Черчила ако у међувремену, стављајући под језик цигле као Демостен каменџиче, отклони муцање.

Тајмс: Даје билтен о здрављу сер Черчила, који је на самрти заједно са својим обећањима. Он верује да ће му душа прећи у Нирвану 1943 год. а конзилиум да ће свршити много раније.

Тајмс: Јавља да је Позориште Лондон доживело звиждање од стране својих симпатизера у комаду »Енглеско-америчке империјалистичке тежње«. Ради тога је дошло до промене улога. Насловну ролу игра Чан Кај Шек, његовог поклисара (или верног слугу) Антони Идн а домаћицу Рузвелт.

Морнинг Пост: Јавља да радио Лондон у току ове недеље неће давати извештај са Источно-азиског фронта. Док се спикери међу собом не договоре да ли је исти важан или не.

Радио Москва јавља да је г. Идн примљен у аудијенцију код друга Стаљина коме је уз традиционални енглески церемонијал и помпу предао две луле »Маде ин Енгланд« са три пакала намирисаног дувана, а Стаљин да би доказао колико цени и дели мисли са својим дародавцем побратимио се са истим.

ДР. НИПОН: — Стрпите се г. Черчиле, још мало, ви сте одмах поново на реду.

Пилоти и Свети Петар

Послао Черчил 20 авијатичара да бомбардују Немачку, говорећи им да ће ако изврше свој задатак бити произведени у наредни чин и одликовани. Ако ли, ипак, погину, добиће рајско место.

Свих 20 авијатичара дођу пред Св. Петра да им отво-

ри врата раја, јер су храбро погинули.

— Колико вас има? упита Св. Петар.

— Двадесет! — одговори вођа ескадриле.

— Немогуће! То мора да је неки фалсификат, узвикну Св. Петар. Рајтер је јавио да се од 20 авиона само један није вратио.

ЈЕДАН ДОБАР ОДГОВОР

Чувени немачки филозоф Лихтенбергер, професор универзитета у Ереслави, био је врло духовит човек.

Он је имао врло велике уши, и један господин који се с њим налазио у неком друштву, хтеде да дирне Лихтенберга рекавши му:

— Ви баш имате врло велике уши господине професоре.

— Имате право, одговори филозоф, моје уши и ваш разум

дели би једног изврсног магарца.

Стари лажов: — Кад сам био на Новом Зеланду догодио се страшни земљотрес.

Пријатељ: — Па јеси ли се уплашио?

Лажов: — Не много. Земља је више дрхтала од мене!

Нови Рузвелтов специјални изасланик

Вашингтон, јануара. — Бри-танска новинска служба јавља: Јуче је био дан пријема у Белој кући. Између осталих примећен је и г. Мики Маус. Рузвелт је г. Мики Мауса задржао читав сат у аудијенцији. У кратком разговору објаснио је Рузвелт сву тежину ситуације по Америку и нагласио да сада сви амерички грађани треба да се ставе у службу отаџбине.

— Добро познајем, рекао је Рузвелт, ваше херојство, које се испојило приликом ваших многобројних авантура, зато сам решио да вама лично позерим извршење једне специјалне мисије. Надам се да ћете се примити тога.

Узбуђен, г. Мики Маус одговорио је на то:

— Потпуно сам свестан опасности у којој се налази моја отаџбина. Радо примам поверену ми мисију и изјављујем да смо ја и моја дружина спремни да за милу отаџбину скочимо и у... флашу туша.

ТАЈАНСТВЕНОСТ МИСИЈЕ Г. МИКИЈА

Вашингтон, јануара. — Сва настојања новинара да сазнају какве је природе мисија коју је г. Рузвелт поверио г. Мики Маусу, познатом народном јунаку, остала су без успеха.

Господин Мики схвата толико озбиљно своју мисију, да је чак одбио да своме оцу г. Дизнију повери какву је мисију добио.

У круговима блиским влади верује се да ће г. Мики добити задатак да са својом дружином потапа јапанске бродове — за рачун нвообразоване обавештајно-пропагандне службе Сједињених Америчких Држава.

ЈОШ НИЈЕ ДОБИО ИНСТРУКЦИЈЕ

(Телефонски извештај из Вашингтона). — На данашњој конференцији штампе у Белој кући, новинари су питали Рузвелта какве ће се мере предузети против Јапана. — Рузвелт је изјавио да још не зна. На питање новинара: »Па зар ништа није решено на синоћњој тајној седници владе?« Рузвелт је одговорио: »Не, ништа нисмо решили... Наиме још нисам добио никакве инструкције од радио Лондона, који би корак било најбоље да предузмемо у циљу што ефикасније — пропаганде.

Главни уредник: Светомир Стојановић.

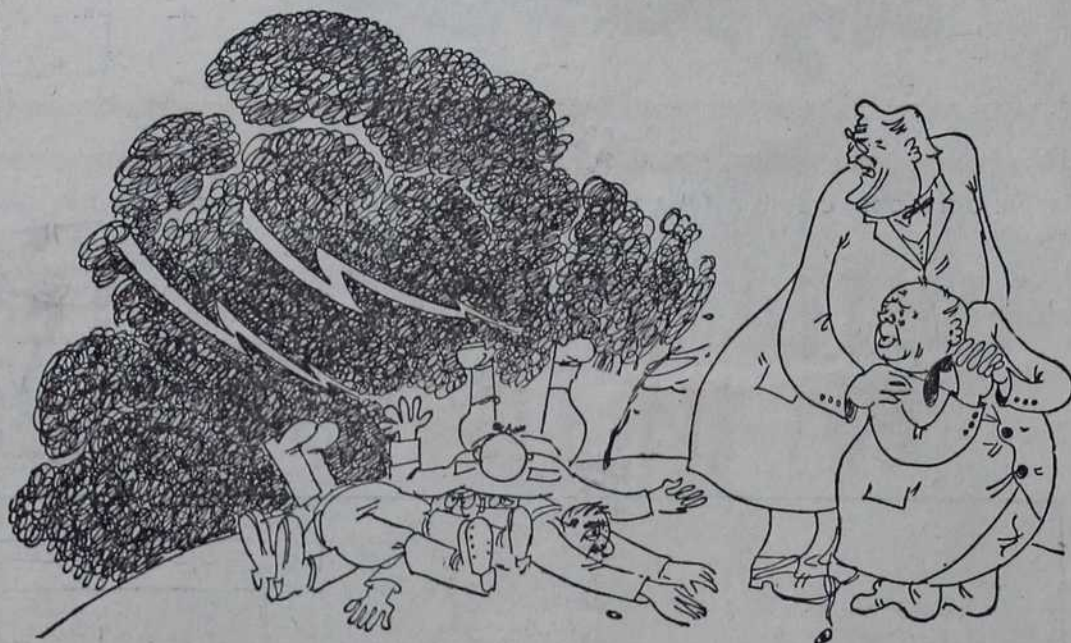
Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Уредништво: Београд, Јакшићева 4-а.

Штампа: Штампарииа »Луча«, Београд.

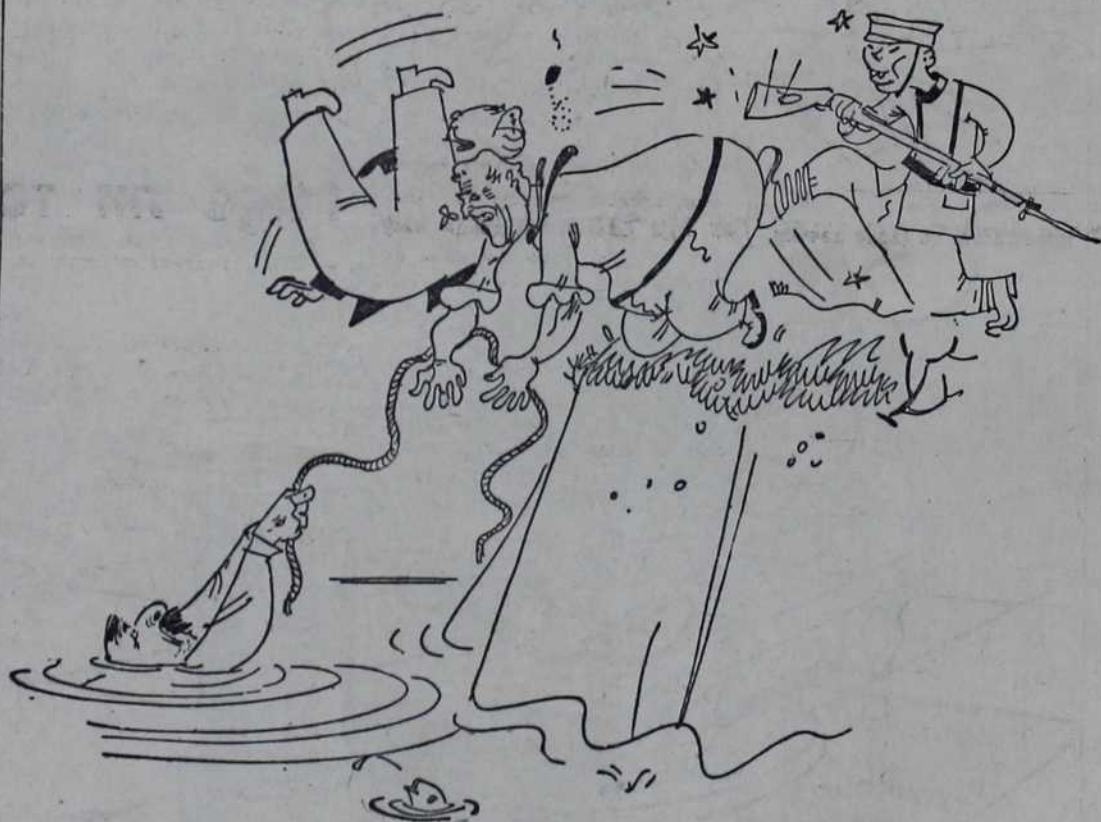
ИЗНЕНАЂЕЊЕ

— Ма, је ли ово збиља онај Јапан кога смо сматрали за азијатску земљу, немогућу да се супротстави Западу.

Нове пословице

Ко кривцу. помаже и сам страда

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

Манчестер Гвардиан јавља из Лондона о великој забринутости која влада у оба дома услед осетљиве несташице у производњи вискиа. На ванредној седници парламента један од лордова одржао је дирљив патриотски говор који је завршио речима: „Ради заједничке ствари одрекли смо се ароматичних цигарета, али сада је у питању виски и зато молим парламенат да се позабави овим важним питањем“.

Тајмс коментарише смеивање Сер Роберта — Брук — Полема вице-адмирала ваздухопловства. Влада оправдава овај свој поступак неуспесима Сер Полема који је у својој несавесности и расејаности заузео већ готов плач о успесима енглеско-амер-

ичким на Филипинима, који су били спремљени за штампу и радио станице и због тога је успех изостао.

Тајмс: Јавља да је г. Идн узео већ прве часове како се једе пиринач са кинеским штапићима. Пошто ће већ за неколико дана ићи у посету Чанг-Кај-шеку где ће аранжирати неколико банкета у своју част. На овим банкетима г. Идн ће јести штапићима да би демонстриро своје огромно познавање кинеског народа.

Радио-Цинцинати: јавља да је данашњим даном производња гуме за жвакање утростручена, јер то захтева ратна привреда У. С. А.

Њујорк-Хералд: јавља да је сазвана ванредна седница конгреса на којој ће се решити ко-

јој ће се од земаља (долазе у обзир само оне које имају америчке гаранције) доделити као помоћ вунени шал који моментално штрика г-ђа Рузвелт.

ВЕЛИКИ ЛАГЕР ДЕМАНТИЈА

Вашингтон, јануара. — Новоосновано одељење за координирану пропаганду »савезника« спремило је читав низ демантија о јапанским успесима на Истоку. Сматра се да ће ова количина бити довољна за целу 1942 годину.

НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ НЕКАД И САД

Некад: Ко пре девојци, том и девојка.

Сад: Ко пре девојци, том и дете.

Наш мали

ЛЕКСИКОН

Авај! — привредни узвик.

Адвокат — који познаје параграфе, односно људе.

Аплаудирати — преко радио плескати.

Апс — бања.

Банкарство — застарео облик рећи банкротство.

Бон-тон — комбинована наука о успеху приликом привређивања.

Боза — идеолошко пиће.

Гласање — прозивање.

Гласноговорник — инструмент за преношење гласне музике.

Генерација — инструментални појам. Смена генерација промена инструмената.

Гласно — застарео облик глагола: шептати.

Додавати — узимати.

Живинарство — гајење улагања.

Законодавни одбори — одбори за давање — законске форме.

Јаје — народни поздрав.

Камата — брачна или ванбрачна деца народне привреде.

Каса — старо гвозђе.

Меница — хартија од вредности, али само од оног тренутка док се не испуни и док је не потпишу.

Начелник — човек од начела.

Неписмен — човек кога други потписују на меници.

Порез — привреда која не плаћа порез.

Продукција — суперпродукција.

Реклама — ширење лажних вести о себи и другима.

Рентабилност — стострука зарада, минус трошкови, минус дупло књиговодство.

Рударство — концесија за вађење руда.

Санација — види: стечај.

Стечај — облик глагола: стичати.

Стручњак — види: мито.

Трговина — чекање (може да буде седеће, чучеће, стојеће, лежеће).

Узимати — додавати.

Шишати — бријати.

Шумарство — дизање шума.

Штампарске

Ирешке

1) После неколико тренутака зауставио се ауто пред рогагом (богатом) вилом.

2) Од нервозе Марко је угризао ујну (усну) тако да је крв пекла (текла).

3) — Стоји викнуо је неко. Он је, изненађен, заспао (застао).

4) У младости је седио (радио), ал' је зато у старости уживао плодове свога јада (рада).

5) Лорд, јако тесан (бесан) узбуђено риче (рече): — Што не лазите (пазите).

Наше ириликe и неириликe

— Зар не, и ти се бавиш трговином?
— Не, ја још нисам јавно батинан.

— Ја знам човека који је дао три прасета за једну печену прасећу ногу.
— Три!...
— Да, три последња броја листа «Бодљикаво прасе».

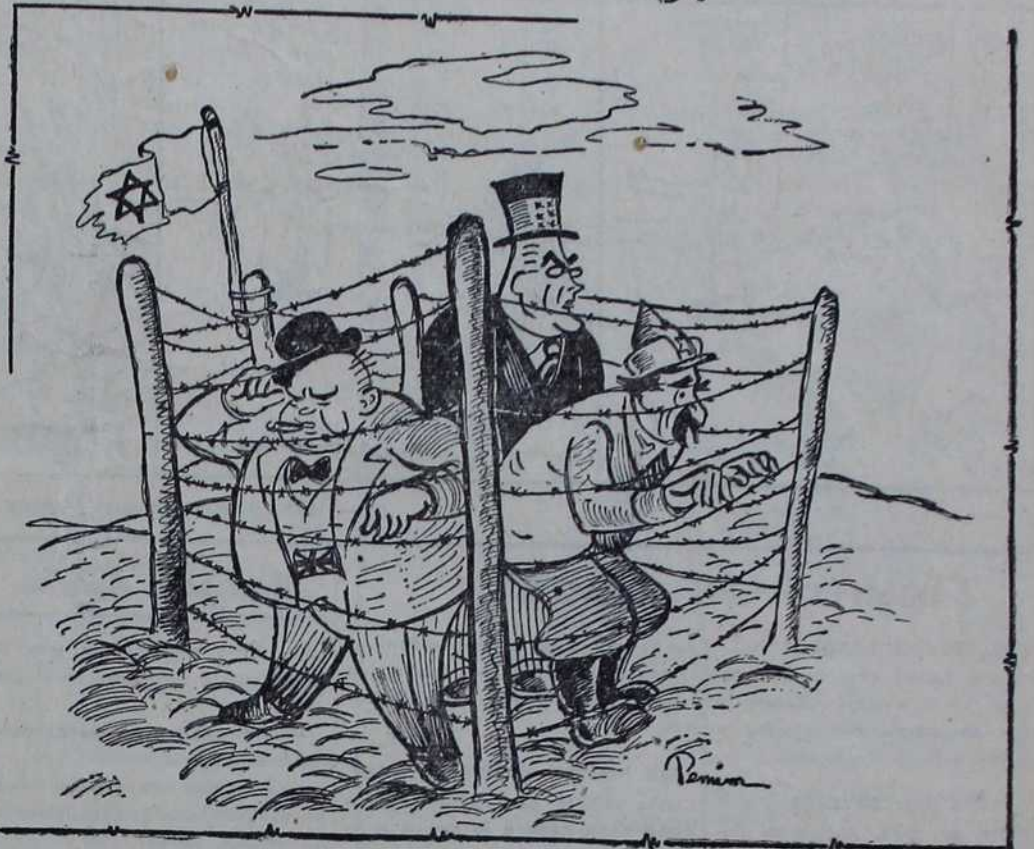
Предухитрио га

— Е ово се зове баксуз! Таман сам тео ђалца да вежем за оцеве, кад ме овај «жаца» предухитри.

ПРОМЕНА УСЛОВА НАШЕГ НАГРАДНОГ КОНКУРСА

Незгода нашег уредника

У жељи да својим читаоцима олакша учешће на наградном конкурс, редакција нашег листа решила је да промени услове наградног конкурса, а само време трајања конкурса смањи. Наш уредник за илустрације

иначе врло забораван човек -- затурио је негде виц који је ишао уз слику коју доносимо. Дајте нам ви нови вици! Потписи за ову карикатуру примају се закључно до 1 фебруара 1942 године.

Три најдуховитија одговора биће награђени са 100, 500 и 200 динара, а 20 успешних одговора добиће утешне награде. Резултат конкурса биће објављен у броју нашег листа од 7 фебруара.

ПОРЕЗ НА ПРВЕ БРАЧНЕ НОЋИ

Под владом француског краља Луја Светог, младенци нису могли спавати прве три ноћи до венчању, ако нису имали одобрење од владике и ако нису платили порез.

За ту наредбу рекао је Монтескје:

— Сасвим је оправдано и требало је наплатити порезу за прве три ноћи, јер за остале се не би ни добило много новаца.

И ОНА СЕ ЧУДИ

Неки трговац, који је био ожењен тек пет година рече једног дана својој жени:

— Јуче ме је онај обешенак, твој пријатељ, уверавао да у нашој вароши има само један човек, кога жена није преварила.

— Пошто се мало промислила, жена сасвим озбиљно запита:
— Дођавола, који ли је тај?

ОПКЛАДА ДВА МАНГУПА

Два мангупа воде врло занимљив разговор.

— Кладим се, каже један да не можеш појести две јабуке наше срце.

— Е... ка ода је то нешто тешко.

— Покушај, па ћемо видети.
— Ево! и мангуп поједе једну јабуку.

— Е, али сад не можеш јести другу нашу срца, јер си већ нешто јео.

ПРОФЕСОРСКА ПОСЛА

Расејани професор тражи већ пола сата шешир и напослетку га налази на орману.

— Хвала Богу, кад сам га нашао, али ме интересује, која га је будала тамо ставила и на којем благословом месту идући пут ћу га наћи?

Његова жена:
— На твојој глави, мили мој.

Није ли то одвратно!

— Шта покварила си своју веридбу?

— Да.
— Зашто, молим те?.. Какав би сте ви били диван пар људи! Затим, твој вереник те је обожавао...

— Постао ми је одвратан!

— Да те није varaо?..

— Не. Слушај шта се догодило. Он је код нас долазио само у одређено време, кад су родитељи код куће. Једног дана, када сам сама остала код куће, позвала сам га телефоном да дође, онако, из енсташлука, тек да будемо само нас двоје.

— И, драга, пријатељице, шта је после било?

— Али, тата и мама су наишли неочекивано. Да не бисмо били изгрђани, он се сакрио под кревет. Само, кад су родитељи ушли у собу он је направио је-

дан неопрезни покрет који га је издао.

— Ко је то под креветом?.. упитао ме је тата строго.

— Ко може други да буде ако не наш пас Хектор, тата... побунила сам се ја.

— Хекторе, Хекторе... отпочео је тата да га дозива, а пружио му руку под кревет. Можеш ли замислити шта је мој вереник тада учинио?..

— Одао се?..

— Напротив! Да се ме би одао, отпочео је да лиже татину руку!.. Није ли то одвратно? И како да се удам за таквог човека?

ЦРНАЧКА КЛЕТВА

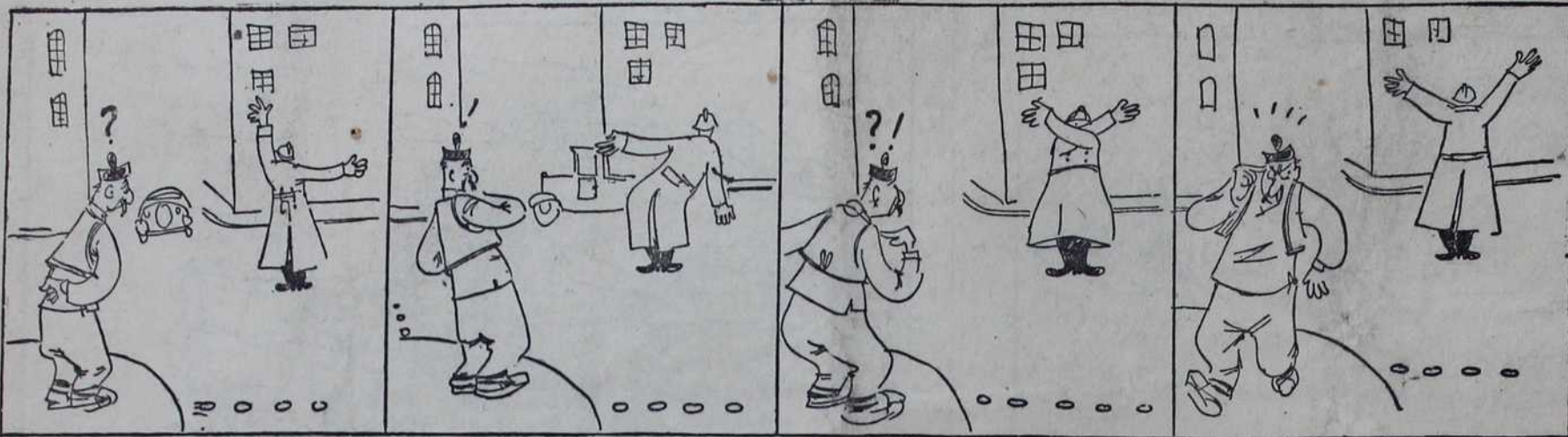
— Срам те било! Бео ти образ био!

— Продао бих десет килограма масти.
— Нисам знао да си рођак чиновнику «Дириса» Кукићу!

Равајло у Београду

Равајлови донивљаји

— Ма, шта хоће онај човек да ми каже!

Практични савети

ЛЕК ПРОТИВ БЕЛОВОСТИ

Ставите дебео слој соли и чекајте да коса ожедни. Затим је везати за спремљене прткe и не пустити је да се врати.

ПРАШАК ЗА БУВЕ

Ухвати се бува, добро се почеше под мишком док не почне да се смеје, па јој се у отворена уста сипа прашак за буве и да јој се чаша воде, затим се ста-

ви на сунце да добије грозницу. После 24 сата (ако не, оно после годину дана) умреће од јаке грознице.

ЛЕК ПРОТИВ ОПАДАЊА КОСЕ

Ако хоћете да спречите опадање косе полите је гасом и упалите. Гарантује се да ће опадање косе престати, пошто је више нећете имати.

Сељак-филозоф

— Јели ти, зашто немаш лампу на колима!

— Ама, штета је за гас, госн' жандаре, кад су ми оба коња слепа.

Украдени вишеви

— Јесте ли учинили шта за мене? упита осуђени свога адвоката.

— Па, разуме се, — одговори адвокат весело.

— Е, а шта сте учинили? Говорите! Говорите брзо! Помиловали су ме, јел'те?

— Не.

— Смањили су ми казну на двадесет година? На петнајест?

— Не.

— Али говорите, забога! Горим од нестрпљења!

— Драги друже, успео сам да се смртна пресуда над вама не врши у уторак, него у понедељак, пошто је уторак несрећан дан...

— Имате ли електрично светло у вашем селу?

— Јуче смо имали.

— Како јуче?

— Па севале су муње.

У варошкој основној школи објашњаваоучитељ ђацима значај речи „одмор“ и „мир“. Најзад, да би се уверио да су деца правилно схватила значај тих речи, запита једно дете:

— Шта је твој отац?

— Чиновник.

— Он је, дакле, и пре и после подне у канцеларији. А шта ради увече кад се врати кући?

— Свађа се с мамом, — одговори дете.

Један врло дебео човек седи у фотели. Његов га пријатељ пита:

— Забога, зашто не употребљаваш неко средство за мршављење?

— Али покушао сам већ све. Осам дана не једем и осам ноћи не спавам.

— Није могуће!

— Како да не! Ноћу једем и дању спавам.

Сима дође да обиђе свога болесног пријатеља Марка. Маркова жена му рече:

— Молим вас, господине Симо, да пазите. Он не сме да се узбуђује. Треба да правите весело лице, да не би помислио да је много болестан.

— Разуме се, госпа Ленка, знам ја то већ.

Сима затим уђе код болесника и рече му што је веселије могао:

— А, шта? Патујеш на онај свет?

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Дугачак

Чланак

Још давно, 1914 године био је у „Политици“ један сарадник по имену Јоца. Његова сарадња са-стојала е у скупљању вести из Министарстава, а ове вести биле су обично „телеграфске“, састављене из два-три реда.

Једнога дана дојадиле ове „дугачке вести“ главном уреднику Рибникару и он рече Јоци: — Ама, Јоцо, докле ћеш ти са овим телеграфским вестима? Ваљда можеш и нешто дуже да напишеш?

Увређен, сарадник Јоца се наљутио и сутрадан донео је једну дугачку вест.

— Ево ја мислим, да ћете сада бити задовољни, само треба да знате да то не може бити сваки дан, предавши рукопис, рекао је Јоца задовољно.

Вест је била на осам редака. — Аух, побогу Јоцо, ти никако да пређеш десет редака, добици му јетко Рибникар.

ПОТВРДА!

— Вала, људи, ижљубио сам, касти, пола девојака и жена у нашем селу, али право да кажем, све то није ништа, како се љуби моја жена, свеца јој њезиног!

— Вала, Ђоко, тако је! одушевљено повикаше сељаци.

ЖАЛОСТ

— Зашто си тако тужан, пријатељу?

— Због жене...

— Шта, да није умрла?

— Не. Вратила се из бање.

ШТА ЈЕ ПОЛИТИКА?

— Знаш, овај, шта је ова наша политика? рекао је једанпут Никола Пашић. То ти је, када треба нека сламка да се дигне, а оно запне цела Скупштина као да је то неки балван, а када има, овај, неки балван да се дигне, онда, знаш, останемо Лаза Пачу и ја да свршимо посао...

Како мали Терција замишља:

НОСАЧА АВИОНА

Шкотланђанин је приспео на железничку станицу.

— Носач, ваша тарифа?

— Први комад двадесет пенија, сваки даљи десет.

— Лепо. Онда ћу први кофер понети сам, а ви ћете остала два.

У радњи муштерија је изабрала један пар ципела од 200 динара.

— Имам само 150 динара код себе. Могу ли да понесем ципеле? Ресто ћу вам сутра донети.

— Кад ћеш већ једном да ми вратиш новац који сам ти позајмио?

— Сасвим си подетињо. Као мој мали нећак који ми стално поставља питање на која не могу да му одговорим.

— Изгледа да ти врло добро иде. Од чега ти живиш?

— Од два голуба писмоноше. Изјутра их продам, а увече се сами врате у голубарник.

— Ивица лепо напредује у свирању. Његов учитељ каже да ћу већ идуће недеље моћи да извадим вату из ушију.

Трговац: — Препоручио бих вам, госпођо, овај радио-апарат. То је стил Луја XIV и одлично ће одговарати вашем намештају у салону...

Госпођа: — А можете ли ми дати гаранцију да је апарат заиста из тога доба?

Госпођа Павловић даде једнога јутра својој новој служавци, која је тек пре кратког времена дошла са села, чек и објасни јој да ће јој у банци у замену за ову картију дати хиљаду динара. Служавка дође у банку и предаде чек благајнику, који га погледа и врати девојци, рекавши:

— Потпишите.

— Како да потпишем? упита она збуњено?

— Потпишите... знате већ како... онако као што потписујете писма, — објасни јој благајник.

Девојка узе перо и на одређеном месту написа:

— Твоја љубљена Марија.

— Дао бих много да бих сазнао место где ћу умрети.

— А зашто?

— Просто. Не бих никада онамо отишао.

РОМЕО И ЈУЛИЈА 1942

Уздуж и попреко

БЛАГОВРЕМЕНО

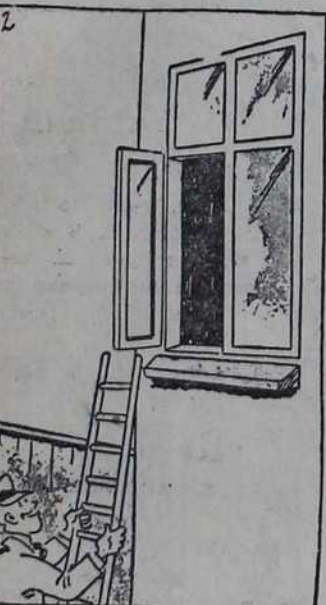

— Пази ону дугачку и мршаву девојку која стоји тамо...
— Она је била дугачка и мршава, али сада је дугачка и витка. Баш је недавно наследила милион долара.

— Ви не можете добити премију због смрти вашег мужа. Он се осигурао само против пожара...
— Да, али он је спаљен у крематоријуму.

— Једна жена обраћа се бироу за послугу:
— Ви сте ми прошле недеље послали једну куварицу.

— Чини ми се да јесмо.
— Е, онда нека изволи ваш директор на вечеру код мене...
— Помисли, мој муж је покупио сав новац из бебине »шпаркасе».

— Безобразник.
— И то баш кад је у каси било таман за мој нови шешир.

— Младић је дуго чекао на своју вереницу. А када се најзад појавила, рекла је она мрзовољно:
— Опет си дошао необријан!

— Али, драга, био сам обријан када сам дошао овамо.

— Николић је остао матор момак, јер је био врло малог раста. Ниједна девојка није га хтела. Једаред у друштву поче један његов школски друг да се шали:

— Зашто се ниси оженио? Зар те ниједна девојка није хтела?
— Није баш тако одговорио је Николић. Напротив! Обожавао сам некад једну врло лепу девојку која је због мене хтела чак и да изврши самоубиство.

— Је ли то могуће?
— Још те како! Рекла је: кад бих морала да се удам за Николића, извршила бих радије самоубиство.

— Излетници стоје на рубу кратера једног вулкана и чуде се.
— Хтео бих да знам, како је овај велики отвор постао.

— Па видите пре много година, једном Скотланђанину пао је у бунар један пени. Па је човек тражио и копао, копао толико, док није ископао ову огромну рупу.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

Једном алејом иде пијаница посрћући. Кад год удари о неко стабло, он уљудно скине шешир и извини се. Али то се тако често понављало, да му се најзад, ова уљудност досадила. Он замисљено стаде и штуцајући замуца:
— Мислим... да би било... паметније... да сачекам док прође ова демонстрација!

— Овако ужасно време напољу! А жена ми је изишла без кишобрана.
— Не брини, она ће се већ склонити у неку радњу.
— Па то је баш оно, чега се највише плашим.

— Господине докторе, да ли је ваша метода за лечење стидљивости заиста сигурна?
— Шта да вам кажем! Јуче је дошао један од мојих пацијената и покушао да од мене узме на зајам хиљаду динара.

— Учитељ (објашњава деци разлику између љубичице и руже:
— На улици децо видите једну дивну даму, лепо обучену, подигнуте главе — ето то је ружа. А иза ње иде мало створење оборене главе...
Мали Милан упада:
— Ја знам, господине, то је њен муж...

— Звоно на улазу у душевну болницу зазвонило је у поноћи. Кад је вратар упитао ко звони, неко је одговорио:
— Ја сам. Напрасно сам полудео, пустите ме у лудницу!
— Па зар поноћи! Е, баш сте луди!

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Шта кажеш! Пет година робије добио си за један комадић конца.
— Јесте... Само несрећа што је на том концу била низијана бисерна огрлица.

— Добро је што сте дошли да ми оправите централно грејање. Већ одавно муку мучимо.
— Не, госпођо, ја сам дошао да вам оправим леденицу.

НЕМА ВИШЕ ДЕЦЕ

Професор: — Кажу ми једну реченицу у прошлом времену.
Бак: Тата је купио златан сат.

— Сад кажи то исто у садашњем времену.
— Сат је у заложној банци.

МАЛИ НАИВКО

Перица је имао ружну навику да стално чепрка нос. Да би га одучили, рекли су му да ће од тог сталног чепркања постати страшно дебео. И Перица се одлучио од тога.
Једнога дана возио се он са оцем у трамвају. Преко пута њега седела једна госпођа у другом стању. Гледао је Перица, гледао, намигнуо оком и насмејао се од задовољства.
Госпођи би најзад то непријатно, па га упита:
— Је ли, што се смејеш?
— Знаш шта си радила кад си тако дебела!

У ЈЕДНОЈ КАФАНИ

— Келнер, реците ми кад мењате ове чаршаве?
— Не знам. Овде сам тек три месеца.

ТЕЖАК КАЖЊЕНИК

Судија: — Јесте ли већ раније били кажњени!
Оптуженик: — Ожењен сам, господине судијо.

И ОН ЋЕ БИТИ ДОБАР БАНКАР

Син једног банкарка каже оцу:
— Тата, позајми ми десет динара, али ми дај само пет.
— Како то, сине мој?
— Па тако, ти ћеш ми бити дужан пет динара и ја ћу ти бити пет, па смо квит.

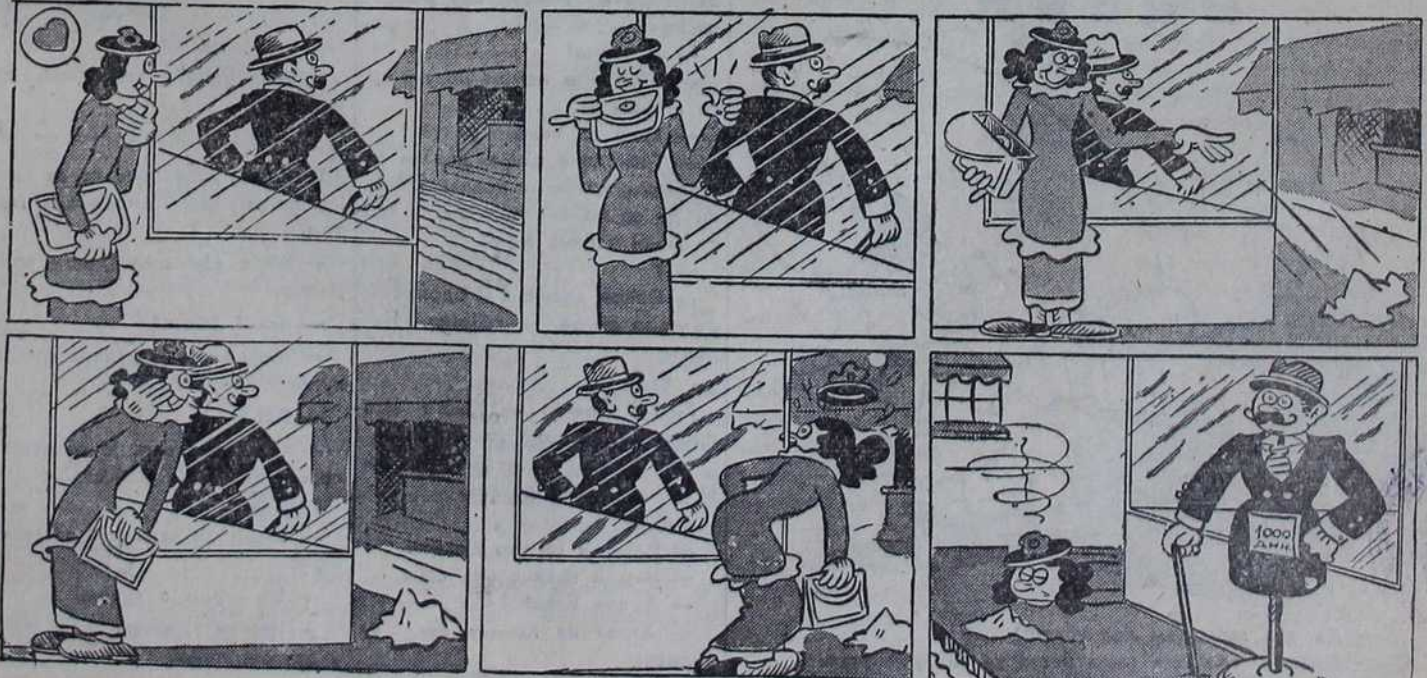
ПРЕД СТАТУОМ ВЕНЕРЕ МИЛОСКЕ

— Тата, шта претставља ова жена?
— Видиш, ћерко, и она је гризла нокте као и ти, па је онако прошла...

Прича без речи

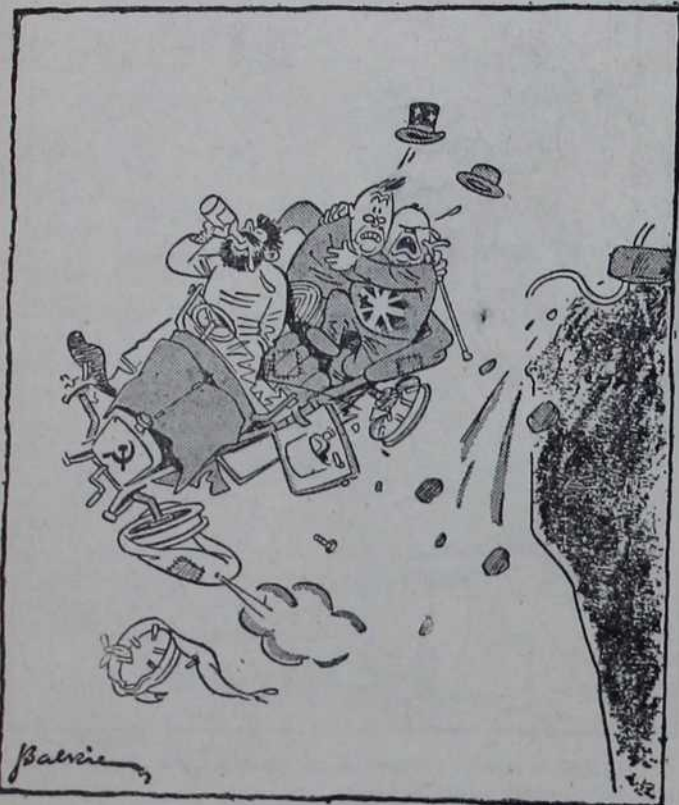

— Ух, нисам знао да је ова девојчица вереница неког боксера.

ВИШЕВИ тмани макавала

ТАЧАН ПРАВАЦ

— Истина да шофер мало пребрзо тера, али правац је добар.

ИЗ АФРИКЕ

— Да ли је желите кувану, печену или, можда, као вереницу!

ОЦЕВИ

— Да вам запакујем све уједно!
— Можете. Оставите само место за главу и ноге.

Учитељ: — Ваш је син врло слаб у географији.

Отац: — Не мари ништа. И онако немамо пара за путовање.

— Господине докторе, молим вас да ми дате нешто за умирење живаца, ужасно сам растројен.

— Па од чега вам је то дошло?

— Путовао сам цео дан и целу ноћ окренут леђима локомотиви, а то не могу да поднесем.

— Зашто нисте замолили неког путника да промените место?

— Па није било никога у купеју.

— Знаш ли да је један немачки научник направио механичког човека, који се покораво свим његовим наредбама.

— И моја је жена исто то учинила.

— Да би човек био одличан књижевник треба да зна да пати.

— На жалост иста је ствар потребна и читаоцу.

— Јеси ли чуо да је ухађен у Чикагу највећи хотелски лопов?

— А који је он хотел имао?

— Зашто си тако промукла, драга?

— Била сам код пријатељице на чају.

Сретну се два старија господина, па заподену разговор. Први пита:

— А ви шетате мало? А?

— А, тако ја сам мислио да шетате...

— Шта ви сами себи крпите чарапе. Зар то не ради госпођа?

— Па ово нису моје чарапе, већ моје жене.

Чиниоци Никола волео је да пијуца и то шљивовицу. Једног дана преместе га у друго надлештво и кад се јавио на дужност, шеф га пита:

— Господине Никола, мени је јављено да ви много пијете и да сте скоро увек у полутрезном стању. Ја ли то истина?

— Истина је! господине шефе! одговори му Никола без размислања.

— А зашто?

— Зато што немам рачуна да се истрезним.

— Како да немате рачуна?

— Господине шефе, ако се истрезним, треба ми двадесет банки да се поново напијем, а где су мени толике пара?

— ?

— Овако досипам и одржавам редовно стање, — објасни Никола.

Г-ђа Поповић: — Нешто сте промукли, госпођо Јовановић?

Г-ђа Јовановић: — Да, муж ми је ноћас дошао доцкан.

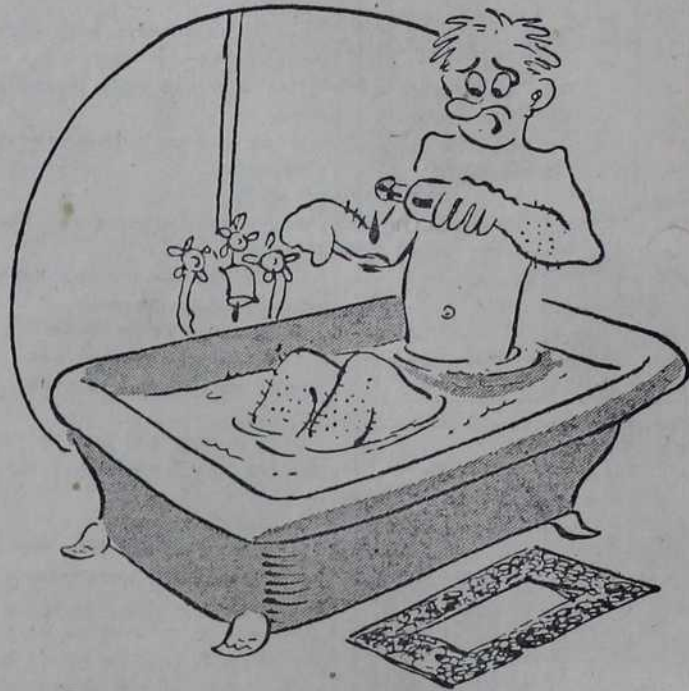
— Позајми ми сто динара.

— Немам новаца при себи.

— А код куће?

— Хвала на питању сви су здрави!

Чуђење

— Е, шта паде на памет овом лекару да ми препише да лек узимам у води.

НЕПРИЛИКЕ БОЖИЋ-БАТЕ

— Извините, господине, ја сам поштена девојка и не примам мушкарце.

Господин Јоца срео се са својим пријатељем господином Пером.

— Моје саучешће, драги пријатељу.

— Како? Зашто?

— Моја жена је купила сребрну лисицу.

— Па?

— Пре пола сата је отишла у посету код твоје жене.

— Смем ли замолити за једну игру?

— Не играм с децом!

— Извините, нисам знао да сте у другом стању.

— Зар се никада не свађате?

— Још како! Али ми се опет брзо помиримо!

— Како то?

— Па тако лепо; кад се моја жена наљути гађа ме оклагијом или машицама. Ако ме погоди, смеје се, а ако ме не погоди смејем се ја.

У препуној берберници муштерији досадило да чека:

— Зашто ме, газда Мито, ваш шегрт не брије. Он је већ више од две године код вас.

— О, он још није печен! Чим види крв уплаши се и плача!

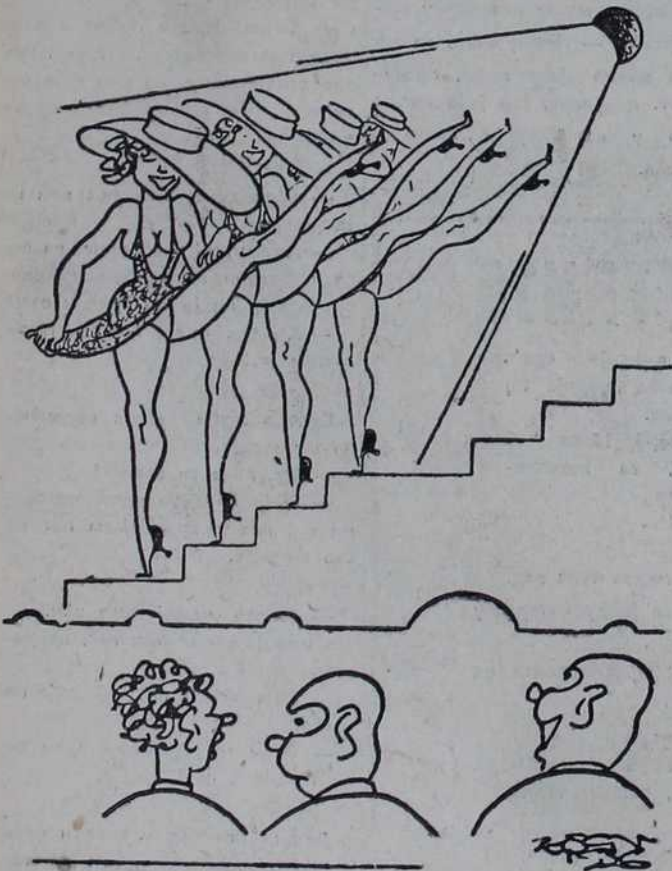

ОТМЕНИ РАЗГОВОРИ У С.А.Д.

— Први је скандал што си се верила са овим човеком. Он је обичан гангстер.
— Али, Daddy, откако сам се на балу код г-ђе Рузвелт упознала са совјетским комесаром, тек сад знам какви су невини људи ови јадни гангстери.

У ери конкурса

Спортисти навијач: — Која ли ће да добије!
Жена: — Сигурно она, која може највише да дигне ногу.

Једна стара госпођа која је била позната као велика тврдица, рече оштро чумурији:
— У вашем цаку остало је још неколико парчета хумура. Истресите све...
— Хоћу, како да не, госпођо, а ако причекате још мало даћу вам и оно парче хумура које ми је упало у око!

Два пријатеља разговарају после пијанке:
— Обећај ми, ако си ми пријатељ, каже један, да никако нећеш причати где смо ноћас били и шта смо радили.
— Ево, дајем ти часну реч, одговара други. А сад, молим те у поверењу: где смо били и шта смо радили!

ДЕЧЈЕ ИГРЕ

Наш познати књижевник Н. радио је у доба свога момаштва у надлештву чији је шеф, поред жене и многобројне деце, имао још и лепушкасту свастику без мираза. Она се свидела младоме писцу а он њој.
Међу њима се родила љубав и остала је тајна за цео свет, сем за шефову децу, коју је млади господин успео да придобије причајући им занимљиве приче и играјући се с њима. И ко зна докле би трајала та љубав и како би се завршила, да једног празника није неуморно падала киша, а шеф био нешто болестан па остао код куће.
Деца нису могла да се играју напољу због рђава времена, па су јурила по собама и дизала несносну грају. Отац им наједном подвикну:
— Доста с трком и виком! Зар не знате какву друштвену игру?
— Знамо, одговори најмлађа ћерчица.

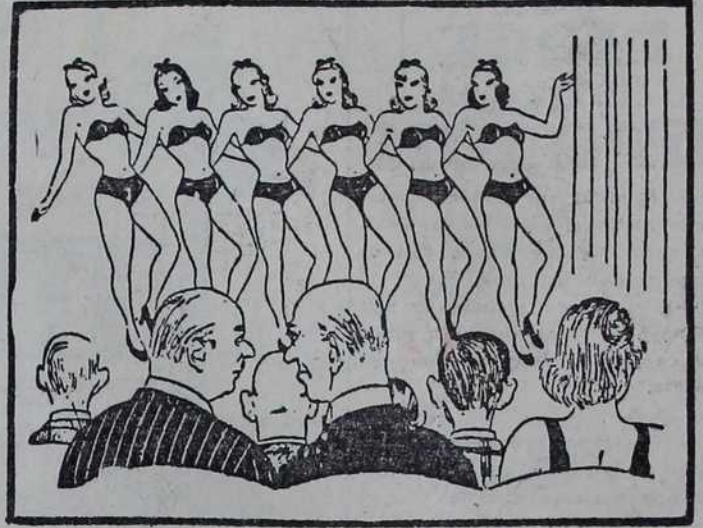
— Па кад знате, онда њу и играјте.
Одмах се деца гоређаше по старешинству на дивану а оно најмлађе командова:
— Љубљење на лево!
На ту команду, свако се окрете и пољуби онога на лево од себе.
— Љубљење на десно! Командова опет она мала.
Сви се сада окретоше на десну страну и пољубише свог десног суседа.
— Љубљење на лево! проуживала је млађа. Љубљење на десно!
— Стој! заповеди отац. Ко вас је научио тој игри?
— Па чика из твоје канцеларије! одговори му ћерчица.
— А игра ли ов с вама?
— Игра. Он седне први, па до њега тета, па после ми редом по старешинству.
— Хи, добро. Играјте сад неку другу игру, нареди отац.
А сутрадан позва шеф у своју канцеларију г. Н. и саопшти му да купи прстен и да дође идуће недеље, да му буде пашеног.

ТАКТ И УЧТИВОСТ

Једног дана шетао сам се са једним пријатељем по Калемегдану.
— Слушај, запита ме он, да ли учтивост и такт значе, уствари, исти појам?
— А не, то није исто. Ево зашто:
Једнога дана посетио сам неког пријатеља ког кога дотле још нисам био. Његова ми служавка рече:
— Идите право и уђите на последња врата у ходнику, лево. Пођем тамо и кад сам отворио врата имао сам шта да видим. Његова жена беше потпуно нага у купатилу. Али да сам био само учтив, ја бих рекао: »Пардон, госпођо«. Међутим, ја сам имао и такта и зато сам рекао: »О, пардон, господине«.

ЛОВАЧКА НАКЛАПАЊА

— Каква врућина, да мозак проври човеку.
— Да, ето ја тек нанишанио препелицу, а она паде пре но што сам и опалио. Ударила је сунчаница.

— Прва, друга и трећа много ми се свиђају.
— С које стране!
— Од сваке стране.

Зајонетика

Дошла девојка господину пароху на исповест.
— Јеси ли што згрешила, Марија? упита је жупник. Сад имаш вереника. Владаш ли се поштено када си са њим?
— Па... овај... ја мислим...
— А шта ради твој вереник кад је с тобом?
— Па ето... да простите... како да кажем... милује по неки пут.
— Како те милује?
— Ено, тако, по коси, по руци.
— И још где? упита је жупник вртећи главом?
— Овај... по неки пут... стид ме је да кажем... и по ногама...
— Е, то је велики грех, Марија, велики грех. Бог ће ти то опростити, али убудуће да будеш смернија. Ако баш хоће да те милује и по ногама да се ниси усудила да му допустиш да иде више од подвезице.

Прошло је после тога неко време, а жупник срео Маријиног оца.
— Шта ради Марија? упита га, пошто су се поздравили.
— Добро је, да кажемо, — на то ће стари, — вредна девојка. Само не знам од неког времена који јој је враг. Чим устане она веже подвезицу око врата. Шта може то да значи, никако не могу да будем паметав?
— Немој да си кукавица, Пернице, не вичи стално само ради тога што ти хоће чика доктор да извади један зуб. Зар мислиш да се другим људима не ваде зуби?
— Ах, мама, јели и теби већ изваћен који зуб?
— Један! насмеја се мама, мислиш само један? Стотине већ, дете моје!

Брз изговор

— Види, жено, ово је мала Мици коју сам некада исто овако држао на крилу. Зар није порасла!